

Astăzi, Miercuri, 2 Octombrie, 2024

Sf. Sfințit Mc. Ciprian; Sf. Mc. Iustina fecioara

Filipeni 2

²⁴ Sunt însă încredințat în Domnul că eu însumi voi veni în curând.

²⁵ Am socotit că-i de trebuință să vi-l trimit pe Epafrodit, fratele meu și împreună-cu-mine-lucrător și împreună-cu-mine-luptător¹, dar și trimisul vostru și slujitorul trebuințelor mele,

²⁶ de vreme ce vă dorea pe toți și era neliniștit, fiindcă ați auzit că a fost bolnav.

²⁷ Și ntr'adevăr a fost bolnav aproape de moarte; dar Dumnezeu a avut milă de el – și nu numai de el, ci și de mine, ca să nu am întristare peste'ntristare.

²⁸ Așadar, mă grăbesc să vi-l trimit îndărăt², pentru ca voi, văzându-l, din nou să vă bucurați, iar eu să fiu mai puțin întristat.

²⁹ Primiți-l dar întru Domnul cu

¹Literal: comiliton; camarad de arme. Misiunea creștină e deseori văzută de Pavel ca o permanentă campanie militară, din care-și extrage și limbajul (vezi în special Ef 6, 13-17).

²Textual: l-am trimis mai degrabă. Trecutul verbului devansează momentul sosirii în Filipi a lui Epafrodit, purtătorul epistolei.

toată bucuria; și pe cei ca el întrucinstire să-i aveți,

³⁰ fiindcă de dragul lucrării lui Hristos a fost el până aproape de moarte, punându-și viața în primejdie ca să'mplinească lipsa voastră în a mă sluji pe mine.

Luca 6

⁴⁶ Și de ce Mă chemați: Doamne, Doamne!, și nu faceți ce vă spun?

⁴⁷ Tot cel ce vine la Mine și aude cuvintele Mele și le face³, vă voi arăta cu cine se aseamănă:

⁴⁸ Este asemenea omului care, zidindu-și o casă, a săpat, a adâncit și i-a pus temelia pe piatră; și venind apele mari, puhoiul a izbit în casa aceea, dar n'a putut s'o clintească, fiindcă era bine zidită pe piatră.

⁴⁹ Iar cel ce aude dar nu face, asemenea este omului care și-a zidit casa pe pământ fără temelie; și puhoiul a izbit-o și ea de'ndată a căzut; și mare a fost prăbușirea casei aceleia”.

³Le îndeplinește; le pune în practică.

Luca 7

¹ După ce Și-a sfârșit toate cuvintele în auzul poporului, a intrat în Capernaum.⁴

Tâlcuire

„Pentru ce Mă chemați: Doamne! Doamne! și nu faceți ce vă spun?” Pentru ce îl numesc oamenii pe Hristos Domn, dar nu fac voia Domnului, adică de ce nu recunosc prin fapte stăpânirea Lui? Pentru că-L numesc Domn doar cu limba, nu și cu inima. Dacă inima ar rosti: „Doamne, Tu ești Domnul meu”, ar fi gata pe deplin să se supună Celui pe care-L mărturisește Domn; dar întrucât nu se întâmplă așa, faptele se împotrivesc vorbelor, căci ele sunt întotdeauna pe măsura inimii. Dar cum, nu trebuie să strigăm: „Doamne! Doamne!”? Nu, nu-i vorba de asta. Trebuie să adaugi la cuvântul din afară și cuvântul lăuntric – simțirea și starea inimii. Șezi și cugetă la Domnul și la tine însuți: cine e

Domnul și cine ești tu; ce a făcut și face Domnul pentru tine, pentru ce trăiești și unde vei ajunge după moarte... Vei ajunge îndată la încredințarea că n-ai altceva de făcut decât să împlinești voia Domnului în întregime, neabătut; pentru noi altă cale nu-i. Această încredințare te va face să fii gata a împlini cu fapta ceea ce rostești cu cuvântul. Astfel vei ajunge să simți nevoia ajutorului de sus, iar de aici ia naștere rugăciunea: „Doamne, Doamne! Ajută-mă și dăruiește-mi puterea de a umbla întru voia Ta”. Și strigarea ta către Domnul va fi plăcută înaintea Lui.⁵

⁴ *Sfânta Scriptură* versiune diortosită după *Septuaginta*, redactată și adnotată de Mitropolit Bartolomeu Valeriu Anania

⁵ Sfântul Teofan Zăvorățul, *Tâlcuiri din Sfânta Scriptură pentru fiecare zi din an*.